

פני עין חמד

יזכר לאלו ר' בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת בְּלָק - כְּבוֹד הָאָדָם

"כִּי עֲתָה גַם אֶתְכָה הֶרְגָתִי וְאוֹתָהּ הִסְיֵיתִי"
(במדבר כ"ב, ל"ג)

התנצלה וביקשה לבדוק את העניין. היא סיפרה לבעלה מה שקרה בכיתה. מכיוון שהוא נמנה מבאי ביתו של הרב שטיינמן זצ"ל היא ביקשה ממנו לשאול את הרב כיצד לנהוג.

הרב אמר: בד"כ מתחילים את היום בתפילת שחרית, לאחר מכן ארוחת בוקר ולאחר מכן מתחילים ללמוד. שהמורה החל ממחר בבוקר תיגש ישר לארוחה ללא תפילה. הבנות ישאלו מדוע ואז המורה תענה להן: **הקב"ה מואס בתפילה שלכן וממילא אין טעם להתפלל- כך היה בזמן החורבן הקב"ה מאס בתפילתם.**

למחרת המורה הגיעה לכיתה ואמרה: בנות יקרות, נטילת ידיים! מיד הבנות הזדעקו: תפילת שחרית, אסור לאכול לפני התפילה! המורה אמרה: אני יודעת- החלטתי היום שלא מתפללים. אתן רוצות לדעת למה? **יש ילדה בכיתה שפגעתם בה, והיא יושבת בבית מסכנה ופגועה עד עמקי נשמתה. הקב"ה לא רוצה תפילה כזו!**

לאחר הארוחה התקיימה הפסקה ובסיומה המורה חזרה לכיתה וראתה שעל שולחנה מונח פתק: **בשם כל הבנות אנחנו מתנצלות ומבקשות מחילה, הדבר לא יחזור על עצמו.** המורה אמרה, כעת ניגש לתפילת שחרית והילדה חזרה לבית הספר.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
ראש בד"ץ 'כשרות בישראל'

שבת שלום

שבת	כנסת לבית	זאת לבית	ויניח מן
י"ט	19:11	20:23	21:18
כ"א	19:30	20:22	21:16
מ"ב	19:33	20:25	21:19
כ"ג	19:30	20:22	21:15

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מוסדי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דיאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

בפרשה שלנו מתואר הדו-שיח בין המלאך לבלעם. בהתחלה האתון זכתה לראות את המלאך, אבל בלעם לא. כאשר שהדרך היתה צרה והמלאך עמד כנגדם, האתון רבצה תחת בלעם. אחרי שבלעם היכה אותה היא הוכיחה אותו: **"וַיִּפְתַּח ה' אֶת פִּי הָאֶתָּוֹן, וַתֹּאמֶר לְבָלָעַם מָה עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתִנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים וְכו' הֲלוֹא אֲנִי אֶתְנֶךָ אֲשֶׁר רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדָךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִהָסְפִן הַסִּפְנָתִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה"**. (במדבר כ"ב, כ"ח-ל')

המלאך רצה להרוג את בלעם הרשע בגלל מעשיו, **"כִּי עֲתָה גַם אֶתְכָה הֶרְגָתִי וְאוֹתָהּ הִסְיֵיתִי"** (במדבר כ"ב, ל"ג). בסוף המלאך המית את האתון והשאיר את בלעם, מדוע? רש"י מפרש: **"ועתה מפני שדיברה והוכיחה אותך, ולא יכולת לעמוד בתוכחתה, הרגתה. שלא יאמרו, זו היא שסילקה את בלעם בתוכחתה ולא יכול להשיב- שחס המקום על כבוד הבריות"**.

הגאון ר' חיים שמואלביץ זצ"ל מבאר: לכאורה אם נשאל, הרי להשאיר אתון כזאת בחיים הדבר יהיה קידוש השם לכל הדורות! יש דין ויש דיין. זה נס עצום שאתון פותחת את פיה ומדברת. מה איכפת לנו מהביזיונות שסיבול אותו רשע? אנחנו לומדים מחז"ל- **כמה חמור כבוד הבריות אפילו באדם שפל כמו בלעם.**

בביה"ס 'בית יעקב' בבני ברק הגיעה תלמידה לכיתה ה' עם קשיים בהתנהגות, בנוסף היה לה עיוות בפנים. בהתחלה הבנות קיבלו אותה בצורה יפה. יום אחד אחת התלמידות החליטה להוציא אותה מהחברה ואמרה לה משפטים פוגעניים וכל הכיתה לעגה לה.

הילדה החליטה שהיא לא רוצה להגיע לביה"ס. האמא הרימה טלפון למורה וסיפרה לה. המורה

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאלוהי ניצרי בן ימנה וגלית בת מוסדי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – צום י"ז בתמוז

מה אירע ב-י"ז בתמוז ומהם דיני הצום?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס' ראש בד"ץ 'כשרות בישראל':

שבעה עשר בתמוז הוא אחד מארבעת ימי התענית, שנקבעו ביהדות לזכר חורבן בתי המקדש. צום זה נקרא גם הצום הרביעי, מכיוון שחודש תמוז הוא החודש הרביעי (הספירה מתחילה מחודש ניסן). הצום נמשך מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. ביום זה מתחילים ימי בין המצרים, הנמשכים עד תשעה באב. בימים אלו נוהגים מנהגי אבלות ההולכים ומחמירים ככל שמתקרבים לתשעה באב.

חמישה דברים אירעו לאבותינו בשבעה עשר בתמוז לפי המשנה (תענית ד', ו), ואלו הם:
א. נשתברו הלוחות הראשונים - משה רבינו שבר את הלוחות לאחר שבני ישראל עשו את העגל.
ב. בוטל התמיד - הפסיקו להקריב את קרבן התמיד, בבוקר ובערב, בגלל חוסר בכבשים בעיר הנצורה (או בגלל העובדה שהכהנים במקדש נקראו להילחם, ולא נמצא אף כהן טהור שיקריב את התמיד).
ג. הובקעה חומת העיר.

ד. שרף אפוסטמוס את התורה - ישנן מספר השערות לגבי זהותו של אפוסטמוס.
ה. והעמיד צלם בהיכל - לפי ו' החיבור במילה "והעמיד" כנראה, הכוונה לאותו אפוסטמוס. לפי התלמוד הירושלמי (תענית ד', ה) הכוונה למנשה מלך יהודה, שמסופר עליו, ששם פסל של אשרה בבית-המקדש (מלכים ב' כ"ה, י"ז).

גם בחורבן בית ראשון הובקעה העיר בתמוז, בתשיעי בו. אבל מכיוון שאין להטריח את הציבור יותר מדי, לא קבעו שני ימי צום סמוכים זה לזה, ולכן קבעו אותו ביום י"ז בתמוז – מכיוון שחורבן בית שני יותר חמור.

אצל הספרדים ועדות המזרח (ובחלק מקהילות איטליה) נוהגים להכריז על התענית בשבת שלפניה.
קוראים 'ויחל משה' בשחרית ובמנחה. בתפילת שמונה עשרה בלחש אומרים 'עננו' ב'שומע תפילה', בין בשחרית ובין במנחה - למנהג הספרדים. למנהג האשכנזים אין אומרים 'עננו' אלא בתפילת מנחה בלבד, אבל השליח-ציבור אומר גם בשחרית, בין ברכת 'גאל ישראל' לברכת 'רפאנו'.

כל יחיד אומר 'עננו' במנחה, אפילו אם אינו מסיים את התענית עד הערב. אבל אם כבר אכל - אינו אומר 'עננו', וכן לא יעלה לתורה, מפני שהקריאה היא של התענית והוא לא מתענה. אבל אם נקרא לעלות, עולה מפני כבוד התורה.

הכל חייבים בתענית זו: גברים, נשים וילדים שהגיעו למצוות: בנים מגיל 13 ובנות מגיל 12.

הקלו לגבי חולה או מי שתקפה אותו חולשה יתירה וכן לגבי זקן תשוש כוח, המצטער מהתענית, שפטורים מלהתענות. וכן לגבי נשים מעוברות (מעוברת, שהוכר עוברת, דהיינו משלושה חודשים להריונה והלאה או מעוברת המקיאה או שחשה בחולשה רבה, אפילו אם לא מלאו שלושה חודשים להריונה) ומניקות (תוך 24 חודשים ללידתה, אפילו הפסיקה להניק. אבל אם היא מרגישה טוב ויכולה לצום, טוב שתצום). יולדת תוך 30 יום ללידתה, אינה רשאית להחמיר על עצמה לצום.

מכל מקום, גם הפטורים מלצום אסור להם להתענג ביום זה באכילה ושתייה במאכלים משובחים, רק יאכלו כפי הצורך להם, וכן הקטנים שיש להם דעת להתאבל, למרות שפטורים מתענית, מכל מקום ראוי לחנכם, שלא יאכלו רק כדי קיום הגוף, מאכלים פשוטים, כדי שיתאבלו עם הציבור.

אמונה בבורא עולם

להלן סיפור המעובד מתוך העלון 'טיב המעשיות'. ניתן ללמוד כי כל מה שה' עושה הוא לטובת האדם ולתועלתו. לפעמים בדיעבד ניתן לראות ממה בורא עולם הציל אותנו בכך. להלן הסיפור מפי בעל המעשה ר' כ.ה.: העובד לא הגיע בזמן לחנות. חלק מהלקוחות התקשרו לשאול מדוע החנות סגורה. ניסיתי להתקשר כדי לברר אבל העובד לא ענה. אני גר בעיר אחרת ועד שאגיע לפתוח כנראה שהעובד כבר יופיע. במקום להתעצבן ולקעוס, אמרתי בליבי: "הכל לטובה ולברכה, בטח מס הכנסה היו אומרים להגיע ועל ידי זה ניצלתי מקנסות והיזקים כאלו ואחרים", וחזרתי לתלמודי.

כעבור תקופה חיפשתי משהו במצלמות האבטחה של החנות, והנה אני רואה את החנות סגורה ופקיד ממשלתי מנסה לפתוח. מסתבר שזה היה בדיוק באותו יום. הוא היה נציג של משרד הבריאות שכידוע הכללים שלהם קשים מאוד. גם אם הכל מושלם הם ימצאו משהו, וכאשר הם מתלבשים עליך, זה לא פשוט בכלל. הם הסתובבו הלוך ושוב ולבסוף התייאשו והלכו להם. החכמה זה בשעת מעשה לדמיין ולהודות ולפעמים זוכים לראות ממה הקב"ה הציל אותנו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה - בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס' בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב יהושע השיל טברסקי מצ'רנוביל זצ"ל

האדמו"ר הרב אברהם יהושע השיל טברסקי מצ'רנוביל זצ"ל- נולד ב-י' טבת ה'תר"כ (1859) בליטא. עוד בצעירותו נודע כגאון עולם וכמוח חריף מאוד. ידוע שאבי זקינו מרן אדמו"ר מוהר"א זיע"א אהבו וחביבו מאוד, משום שידע בעל-פה את הספר הקדוש 'מאור עיניים' של האדמו"ר ר' מנחם נחום טברסקי מצ'רנוביל.

בימי צעירותו הציעו לו את הרבנות בעיר צרניגאוו, אבל אביו ציווה עליו לא לקחת על עצמו את עול הרבנות ושלח אותו לצ'ודנוב להנהיג עדה. הוא הבטיח לו שה' יתברך יהיה בעזרו לפעול ישועות לכלל ישראל ועל ידי זה ירווח לו גם בפרנסתו. הוא מונה על ידי אביו עוד בחייו לאדמו"ר, בהתחלה בצ'ודנוב שבפלך זיטומיר, שם שימש כמגיד ואדמו"ר. בשנת ה'תרס"ח (1907) כשנה לאחר פטירת אביו, עבר למזר שבלארוס ופתח שם את חצרו. אלפים מחסידי צ'רנוביל הסתופפו בצילו.

רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. צדיקי הדור אמרו עליו שבחיי חיותו הגן על הדור, ואכן מיד לאחר פטירתו החלה מלחמת העולם הראשונה, שעשתה שמות בקרב הארץ ואלפים ורבבות מבני ישראל נהרגו במלחמה. בשנת ה'תרע"ד (1914) חלה והרופאים קבעו כי צריך לנתח אותו בווין, לצורך זאת היה צריך לעשות דרכון.

רבינו סירב בשום פנים ואופן שיצלמו אותו ולכן החליט שאינו נוסע לשם ולא עושה שום ניתוח ונסע לעיירת המרפא אוטבוצק במקום ושם נפטר ב-י"ח תמוז ה'תרע"ד (1914). חי כ-54 שנים. ציונו בקורטשוב שבפולין. בנו, ר' חיים יצחק מילא את מקומו כאדמו"ר. שנים רבות לא נודע מקום קברו עד שבשנת ה'תשע"ז (2017) אותר הקבר.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' מנחם נחום השני מצ'רנוביל. **אביו:** האדמו"ר ר' מרדכי מלויעב (האדמו"ר החמישי). **אימו:** מרת לאה בת-שבע (בת ר' שמואל אשכנזי). **אישתו:** מרת יוכבד (בת ר' יעקב שפירא מדלוטין). **ילדיו:** האדמו"ר ר' חיים יצחק (ממלא מקום אביו באדמו"רות, חתן רבי יצחק ישעיה הלברשטאם), מרת ציפורה (נישאה לר' יצחק טברסקי בן ר' משה דן מסקווירא), בת נוספת הי"ד (נישאה לר' מרדכי ישראל טברסקי מחאטין הי"ד- נרצחו בשואה), מרת חנה חיה (נישאה לר' יעקב חיים פרלוב מסטולין-ניו יורק).

אברך אחד מחסידי רבינו היה למדן גדול ומתמיד, כאשר חותנו מחזיקו על שולחנו ומפרנס אותו בריווח. אולם לא לעולם חוסן, ויהי היום וחותנו עשה מספר עסקאות כושלות עד שירד מנכסיו ולא היה ביכולתו להמשיך ולהחזיקו על שולחנו.

האברך כעת נותר בלא משענת והיה חייב לחפש אחר מלאכה כדי לפרנס את אנשי ביתו, ומאידך, נפשו חשקה בתורה הקדושה כאשר עשה מימים ימימה. לפיכך החליט לנסוע אל רבינו כדי לשאול בעצתו. כאשר האברך עמד מול הצדיק, הוא סיפר לו בצער את כל מה שאירע וביקש מרבינו לחוות את דעתו באשר לכך.

הצדיק אמר לו: "בזמן הקרוב יהיה מכרז על בית קטן בעירך, ראה להעלות את מחירו עד אשר תזכה בו, ה' יתברך יעזור שתוכל לשלם עבורו ותהיה לך פרנסה". האברך לא הבין כיצד תבוא ישועתו וכיצד קשורה פרסתו לקניית הבית, אבל התחזק בדברי רבינו באמונה שלמה.

זמן מה אחר שובו לעירו, ערל נפח שהיה ידוע כאביון החי בעניות מופלגת מת ללא יורשים. הממשלה הציעה למכירה באמצעות מכרז את ביתו הקטן והדל. כשהגיע השמועה לאוזני האברך הוא מיהר לגשת למכרז והעלה את המחיר המוצע עד שזכה בבית.

הנוכחים סברו כי מאחר שהאברך נשאר ללא פרנסה, הוא קנה בשארית כספו את הבית ובו ציוד הנפחות כדי שתהיה עבורו מקור פרנסה. אחר הזכיה במכרז והשלשת דמי הקדימה כחוק האברך נכנס לבית הקט והסתובב בחדריו המוזנחים.

לפתע מצא פתח מוצנע לקומת המרתף. כשהגיע לשם, הופתע למצוא אוצר גדול אותו צבר הנפח כל ימי חייו ולא סיפר אודותיו לאיש, אז הבין לאשורם את פשר דברי הרבי. הוא מיהר לשוב אל הצדיק, סיפר את המעשה והודה על העצה הפלאית.

הרבי אמר לו: "ראה בני, הערל לא נהנה מאומה מכל אשר צבר, עבור מי אסף אותו גוי כל חייו וקבץ פרוטה לפרוטה? רק בשבילך, למען תוכל להמשיך ולעסוק בתורה הקדושה בהתמדה ובשלווה"

שאל האברך שהפך לעשיר, מה עליו לעשות עם הכסף, האם להשאירו כך ולהתפרנס ממנו או להפקידו אצל אחד הגבירים שיסחור בו, כך יגדל הרכושו והוא יתפרנס בשלווה מהרווחים בלבד. להפתעתו הרבה, הרבי ענה שישאיר את האוצר מוצנע כמו שהוא, רק ייטול ממנו כדי מחייתו.

העצה הזו הייתה עבורו לנס גדול, אחר זמן מה כבשו הקומוניסטים את השלטון, בכל מקום עליו השתלטו, הם מיהרו להחרים את נכסי העשירים בשם השוויון. אילו הכסף היה נמצא באוצרות הגביר, החסיד היה נשאר ללא פרוטה מכל האוצר, אבל אודותיו לא ידעו הרשעים מאומה. (מעובד מתוך 'ניצוצי אור')

כָּל מֵה שְׁעוֹשָׁה הִי- הַכֹּל לְטוֹבָה

בליבי התעוררה חלישות הדעת גדולה מכל מה שאירע לי. מלכתחילה, העובדה שקיבלתי כאבי ראש בכביש ובעקבות כך בני הוכש על ידי הנחש.

זה היה הגורם לכך שלא הגענו מלכתחילה לבית הוריי, ועקב הצער שהיה לי, היה קשה לי לשמוח בחג בשמחת התורה בכל שנה.

בבוקר שמענו על המתרחש בדרום אבל לא הבנו עד כמה הדברים נוגעים אלינו באופן ממשי. לאחר החג, אחי הגדול התקשר אלי שהוריי היו אצלו בחג. כשעניתי לטלפון הוא מיד אמר לי: **"דוד, אתה לא יודע כמה בורא עולם אוהב אותך מאוד מאוד"**.

"מה קרה?", שאלתי. הוא ספר לי: "המחבלים הארורים הגיעו לבית ההורים. הם פרצו, שדדו ושרפו את הבית. שכנים ליד נהרגו ונחטפו רח"ל. חיי ההורים שלנו והחיים שלך ושל משפחתך ניצלו באיחור נס גמור רק בזכות שלא התארחתם בבית שלהם".

התפעלתי מאוד ולא הסתרתי את התמיהה שהיתה לי. שאלתי אותו: "מה באמת היתה הסיבה שגרמה לו להזמין את הוריי לביתו, בזמן שאני הייתי אמור להגיע אליהם?".

הוא סיפר לי: "אשתי כבר מספר שבועות לא מרגישה טוב. בערב שמחת תורה היא אמרה לי שהיא מרגישה צער ומרירות גדולה והיא חייבת לארח או להתארח אצל מישהו בחג כדי להפיג את צערה".

"חשבתי שלהתארח אצל ההורים עם משפחתי הגדולה בהתראה קצרה כל כך זה לא שייך, אז הפעלתי לחץ על ההורים לבא אליי".

"האמת שתכננתי להתקשר אליך כדי להסביר לך מדוע הייתי חייב לעשות זאת ולהתנצל בפניך, אבל מיד ברגע שההורים הסכימו לבוא אליי, התחלתי בהכנות לקראת החג ושכחתי להתקשר אליך. נזכרתי בזה רק כשכבר נכנס החג וכבר היה מאוחר מדי".

מהסיפור הבנתי כמה לקחים: א. שכל מה שה' עושה- לטובה הוא עושה. העובדה שהקב"ה הביא לי כאבי ראש בדרכי לבית הורי, ולאחר מכן שנחש הכיש את בני, כל זה היה לטובתנו כדי שלא נגיע לבית הורי ושהמחבלים לא יזיקו לחיינו חלילה.

ב. כשאדם מפר לנו את שמחת החג ומשבש לנו את התכנית להתארח בבית ההורים וכדומה, לא נכעס עליו אלא נשתדל לדון אותו לכף זכות ונבין שהוא שליח ה' לטובתנו. **רק בזכות שיבוש התוכנית שגרם לי אחי, ניצלו חיי הורי וחיי משפחתי.**

להלן סיפור המעובד מתוך **'מתיקות השבת'**. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו שכל מה שבורא עולם עושה- הכל לטובתנו ולתועלתנו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה ר' דוד נ. מירושלים:

בחול המועד סוכות ה'תשפ"ד (2023 למניינם) נסעתי לבית הוריי המתגוררים בדרום יחד עם בני ביתי ושלושתי ילדיי במטרה לשהות שם עד אחרי שמחת תורה.

בדרך אליהם היה פקק תנועה ארוך מאוד. החום ששרר בחוץ היה בלתי נסבל וגרם לי כאבי ראש חזקים. כיוון שהייתי הנהג, חששתי לנסוע עם כאבי ראש כאלו, הרגשתי שאני חייב לנוח.

הסברתי לבני המשפחה את המצב ואת החשש שלי להמשיך לנהוג עם כאבי ראש כאלה והם הבינו והסכימו איתי מיד.

חיפשנו מקום לעצור בבטחה. במרחק מה ראינו חורשה בצד הדרך. נכנסנו לחורשה ועצרנו את הרכב במקום מוצל וקריר יחסית.

ירדתי מהרכב ומצאתי מקום לנוח מתחת לעץ עם צל. בני המשפחה ירדו גם הם מהרכב. הם הסתובבו מעט באיזור תוך כדי שהם שומרים על שקל מוחלט כדי לא להפריע לי.

לפתע, תוך כדי שאני רדום, שמעתי צעקה נוראה וחזקה. התעוררתי בבהלה וגליתי שנחש הכיש את בני בן החמש!

הבנתי שעליי לפעול במהירות כדי להציל אותם. מיד הזמנתי אמבולנס והעלינו אותם בזירות על אלונקה. כולנו נסענו במהירות לבית-החולים. הצוות הרפואי העניק לו טיפול רפואי והעניק לו טיפול ראשוני תוך כדי שהוא מרגיע את הבן ש'הכל יהיה בסדר'.

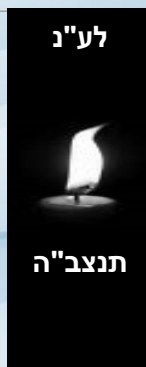
כשהגענו לבית-החולים הרופאים מיד קיבלו אותנו וטיפלו בו ובחסידי שמיים חיינו ניצלו מסכנה. מבית החולים חזרנו הביתה. תכננו שבערב שמחת תורה נסע להורים.

התברר לי שאחי הגדול הפעיל לחצים על הוריי שיבואו אליו להיות אצלו בחג והם הסכימו לבקשתו. כששמעתי על כך היה לי כעס וטרוניה גדולה בלב על אחי כי בכך הפר לי את התכנית לבוא לבית ההורים בשמחת תורה.

בלית ברירה, נאלצנו לחגוג את החג בביתנו, ולא בבית הוריי כמתוכנן. למרות שניסיתי להיערך ככל האפשר, הבית היה במצב של מחסור ולא היה ברשותנו כל המצרכים הדרושים להכנת סעודות חג כהלכתן.

הסעודות שקיימנו היו בצמצום ומגוון המאכלים היה דל מאוד. תחושת האכזבה והחסר העיבה על השמחה של החג, והעובדה שלא יכולנו להתענג במאכלים המסורתיים שהוריי מכינים רק החריפה את התחושה הזו.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוקו דב ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחם ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
בתי (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאלית בת גאווה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	קסאנש בת דג'יטו ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	שרה בת נרקיט ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה	ספירנט תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה	חיים חמוטל בן רינה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל	נעמה בת שרה ע"ה